

UOHSX00AJCQ7

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0311/2017/VZ-28700/2017/531/VNe

Brno: 4. října 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 7. 8. 2017, na návrh ze dne 4. 8. 2017, jehož účastníky jsou

- zadavatel – DIAMO, státní podnik, IČO 00002739, se sídlem Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 13. 9. 2017 JUDr. Petrem Michalem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 12102, IČO 68865988, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,
- navrhovatel – „Sdružení Trojice“, jež tvoří subjekty
  - SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5,
  - EBA, s.r.o., IČO 31376134, se sídlem Rusovská cesta 1, 851 01 Bratislava, Slovenská republika,
  - ČEZ Energetické produkty, s.r.o., IČO 28255933, se sídlem Komenského 534, 253 01 Hostivice,

kteřé uzavřely dne 24. 5. 2017 smlouvu o společnosti za účelem podání společné nabídky, ve správním řízení zastoupeny na základě plných mocí ze dne 2. 8. 2017 společností SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5,

ve věci veřejné zakázky „Sanace kontaminovaného území Trojice“, zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016, pod ev. č. 644941, ve znění oprav uveřejněných dne 31. 10. 2016, dne 12. 12. 2016, dne 27. 12. 2016, dne 16. 1. 2017 a dne 29. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské

unie dne 5. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 192-346362, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 210-381903, dne 13. 12. 2016 pod ev. č. 2016/S 240-437836, dne 24. 12. 2016 pod ev. č. 2016/S 249-458826, dne 18. 1. 2017 pod ev. č. 2017/S 012-018237 a dne 29. 3. 2017 pod ev. č. 2017/S 062-116732,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – „Sdružení Trojice“, jež tvoří subjekty SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5, EBA, s.r.o., IČO 31376134, se sídlem Rusovská cesta 1, 851 01 Bratislava, Slovenská republika, a ČEZ Energetické produkty, s.r.o., IČO 28255933, se sídlem Komenského 534, 253 01 Hostivice, které uzavřely dne 24. 5. 2017 smlouvu o společnosti za účelem podání společné nabídky, ve správním řízení zastoupeny na základě plných mocí ze dne 2. 8. 2017 společností SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5 – ze dne 4. 8. 2017 **se** podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – DIAMO, státní podnik, IČO 00002739, se sídlem Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 13. 9. 2017 JUDr. Petrem Michalem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 12102, IČO 68865988, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹ zadávací řízení veřejné zakázky „Sanace kontaminovaného území Trojice“, zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016, pod ev. č. 644941, ve znění oprav uveřejněných dne 31. 10. 2016, dne 12. 12. 2016, dne 27. 12. 2016, dne 16. 1. 2017 a dne 29. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 192-346362, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 210-381903, dne 13. 12. 2016 pod ev. č. 2016/S 240-437836, dne 24. 12. 2016 pod ev. č. 2016/S 249-458826, dne 18. 1. 2017 pod ev. č. 2017/S 012-018237 a dne 29. 3. 2017 pod ev. č. 2017/S 062-116732 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo též „zadávací řízení“).
2. V bodu II.1.2) oznámení o zakázce je uvedeno, že se jedná o veřejnou zakázku na služby, přičemž v bodu II.1.5) oznámení o zakázce zadavatel uvedl, že „[p]ředmětem plnění VZ je sanace území znečištěného produkty historicky prováděného koksochemického průmyslu v oblasti Trojického území v Ostravě (část Slezská Ostrava) na ploše cca 6 ha. (...)“.
3. Zadavatel stanovil v bodu II.2.1) oznámení o zakázce předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 956 026 124,- Kč bez DPH.

---

¹ Pozn.: Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

4. Zadavatel v čl. 2. „ÚDAJE O ZAKÁZCE“, odst. 2.4. „Druh zadávacího řízení“, kvalifikační dokumentace stanovil, že veřejná zakázka je zadávána v užším řízení dle ustanovení § 28 zákona, přičemž v bodu IV.3.4) oznámení o zakázce určil lhůtu pro podání žádostí o účast, a to do 14. 12. 2016 do 10:00 hodin, kterou následně prodloužil do 3. 4. 2017 do 10:00 hodin.
5. Jak je zřejmé z „Protokolu o otevírání obálek“ ze dne 3. 4. 2017, obdržel zadavatel ve lhůtě pro podání žádostí o účast celkem 9 žádostí o účast, a to včetně žádosti zájemce – „Sdružení Trojice“, jež tvoří subjekty SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5 (dále též jako „vedoucí společník navrhovatele“), EBA, s.r.o., IČO 31376134, se sídlem Rusovská cesta 1, 851 01 Bratislava, Slovenská republika, a ČEZ Energetické produkty, s.r.o., IČO 28255933, se sídlem Komenského 534, 253 01 Hostivice, které uzavřely dne 24. 5. 2017 smlouvu o společnosti za účelem podání společné nabídky, ve správním řízení zastoupeny na základě plných mocí ze dne 2. 8. 2017 společností SG Geotechnika a.s., IČO 41192168, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5 (dále jen „navrhovatel“).
6. Zadavatel „Žádostí o písemné objasnění předložených informací a dokladů nebo předložení dalších informací či dokladů prokazujících splnění kvalifikace podle § 59 odst. 4 ZVZ“ ze dne 22. 5. 2017 (dále jen „žádost o objasnění“) požádal navrhovatele, mimo jiné, o předložení konkrétních dokladů prokazujících splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona.
7. V reakci na předmětnou žádost doručil navrhovatel zadavateli dne 30. 5. 2017 „Objasnění předložených informací a dokladů“ ze dne 29. 5. 2017 (dále jen „objasnění“), jehož přílohou byly, mimo jiné, dopis zasláný Krajskému úřadu Středočeského kraje s názvem „Oznámení o změně provozovatele zařízení na ukládání odpadů – skládky nacházející se na pozemcích parc. č. 355/7, st. 393, st. 394 a st. 395, zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území Tišice, obec Tišice, LV č. 1528 vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mělník.“ ze dne 3. 4. 2017 (dále jen „oznámení o změně provozovatele zařízení“), a dokument „Čestné prohlášení ohledně kapacity skládky toxického odpadu“ ze dne 26. 5. 2017 vyhotovený společností SPOLANA a.s., IČO 45147787, se sídlem ul. Práce 657, 277 11 Neratovice (dále jen „SPOLANA a.s.“).
8. Zadavatel svým rozhodnutím ze dne 30. 6. 2017 rozhodl o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení dle § 60 zákona, a to z důvodu, že navrhovatel neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, jelikož nedoložil, že disponuje zařízením s minimální disponibilní kapacitou v součtu min. 90 000 t/rok ve vztahu ke konečnému uložení/odstranění odpadů, nikoliv pouze k jejich přijetí do zařízení, neboť k prokázání tohoto kvalifikačního předpokladu zadavatel požadoval doložit, kromě požadovaného čestného prohlášení, rovněž i platný souhlas krajského úřadu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, v souladu s jeho provozním řádem (dále jen „souhlas krajského úřadu“), vydaný podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), popř. podle ust. § 82 odst. 2 zákona o odpadech, a v souladu s hlavou II zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o integrované prevenci“), platné integrované povolení, vydané věcně a místně příslušným správním

orgánem (dále jen „integrované povolení“), které však navrhovatel nedoložil. Oznámení zadavatele o vyloučení z účasti v zadávacím řízení navrhovatel obdržel dne 3. 7. 2017.

9. Dne 18. 7. 2017 obdržel zadavatel od navrhovatele námitky z téhož dne proti rozhodnutí o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Zadavatel po přezkoumání těmto námitkám nevyhověl, jak vyplývá z jeho rozhodnutí ze dne 25. 7. 2017, které bylo navrhovateli doručeno dne 26. 7. 2017.
10. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 7. 8. 2017 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

11. Z návrhu vyplývá, že tento směřuje proti úkonu zadavatele, a to proti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.
12. V úvodu návrhu navrhovatel napadá postup zadavatele při jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení, když považuje rozhodnutí o vyloučení, jakož i rozhodnutí o jím podaných námitkách, za nezákonná, neboť nebyly dodrženy základní zásady stanovené v § 6 zákona. Navrhovatel má za to, že v důsledku jeho vyloučení ze zadávacího řízení mu hrozí újma spočívající v zamezení v další účasti v zadávacím řízení a ve vyloučení možnosti následně posuzovanou veřejnou zakázku získat.
13. Navrhovatel konstatuje, že jako důvod pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení zadavatel uvedl, že navrhovatel neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona. Navrhovatel je nicméně přesvědčen, že splnění předmětného kvalifikačního předpokladu prokázal, když v žádosti o účast předložil nájemní smlouvu uzavřenou dne 31. 3. 2017 mezi vedoucím společníkem navrhovatele a společností SPOLANA a.s., jejímž předmětem byl nájem skládky s požadovanými parametry (dále jen „nájemní smlouva“), přičemž k žádosti zadavatele o doložení platného souhlasu Krajského úřadu, popř. platného integrovaného povolení, následně předložil své vysvětlení, jež obsahovalo oznámení o změně provozovatele zařízení, tj. doložil, že došlo k přechodu integrovaného povolení na jeho osobu podle § 17 zákona o integrované prevenci. Navzdory tomu zadavatel rozhodl o jeho vyloučení z další účasti v zadávacím řízení, když vycházel z vyjádření Krajského úřadu pro Středočeský kraj ze dne 22. 6. 2017, podle kterého údajně neprobíhá změna integrovaného povolení či přechod integrovaného povolení ze společnosti SPOLANA a.s. na jinou právnickou osobu, a dále ze sdělení společnosti SPOLANA, a.s., že odstoupila od nájemní smlouvy.
14. Navrhovatel je toho názoru, že splnění výše specifikovaného kvalifikačního předpokladu prokázal, neboť v souladu s § 17 zákona o integrované prevenci oznámil přechod integrovaného povolení příslušnému správnímu orgánu, čímž došlo k přechodu daného integrovaného povolení na jeho osobu, kdy tento fakt doložil zadavateli tím, že mu předložil oznámení o změně provozovatele. Navrhovatel podotýká, že argumentace zadavatele uvedená v rozhodnutí o jeho vyloučení z další účasti v šetřeném zadávacím řízení, že před Krajským úřadem pro Středočeský kraj neprobíhá přechod integrovaného povolení ze společnosti SPOLANA a.s. na jinou právnickou osobu, je zcela lichá, jelikož ustanovení § 17

zákona o integrované prevenci toliko vyžaduje, aby byl přechod integrovaného povolení následně oznámen věcně příslušnému úřadu, avšak toto oznámení nemá na samotný přechod integrovaného povolení jakýkoliv vliv. Co se týče odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy, pak navrhovatel v námitkách zadavatele upozornil, že se jednalo o neplatné odstoupení, neboť nebyl naplněn důvod pro okamžité odstoupení od smlouvy. I pokud by přece jen takový důvod naplněn byl, společnost SPOLANA a.s. nedodržela smluvně sjednaný postup pro odstoupení od nájemní smlouvy, a proto se jedná o odstoupení neplatné.

15. Dále navrhovatel zadavateli vytýká nedostatečně transparentní odůvodnění rozhodnutí o vyloučení, když zadavatel neposkytl navrhovateli dokumenty, na nichž jeho vyloučení ze zadávacího řízení založil. Navrhovatel namítal, že zadavatel v rozhodnutí o jeho vyloučení nedoložil sdělení Krajského úřadu pro Středočeský kraj, z něhož při vyloučení taktéž vycházel. K tomuto zadavatel v rozhodnutí o námitkách sdělil, že v rozhodnutí o vyloučení otiskl kopii části předmětného sdělení, kdy nadto dodal, že toto sdělení je „obstaratelné“ podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Výše popsany postup je z pohledu navrhovatele netransparentní. Je to totiž právě zadavatel, kdo má povinnost učiněné úkony řádným způsobem zdůvodnit, přičemž nemůže tuto povinnost přenášet na dodavatele.
16. Dále navrhovatel uvádí, že jeho námitku týkající se absence sdělení společnosti SPOLANA a.s. v rozhodnutí o vyloučení zadavatel odmítl s tím, že navrhovatel měl o postupu jmenované společnosti prokazatelně informace, jelikož přílohou námitek učinil odstoupení shora jmenované společnosti od nájemní smlouvy. Navrhovatel upozorňuje, že netvrdil, že by mu postoj a postup společnosti SPOLANA a.s. nebyl znám. Avšak za situace, kdy zadavatel důvody pro vyloučení navrhovatele založil na konkrétních dokumentech, pak by je měl navrhovateli zpřístupnit, aby na ně mohl adekvátním způsobem reagovat. Pokud zadavatel takto neučinil, jednal netransparentně, a tedy v rozporu se zákonem.
17. Navrhovatel odmítá „údiv“ zadavatele nad tím, že si přechod integrovaného povolení ze společnosti SPOLANA a.s. nepohlídal a zůstal v tomto směru pasivní. Navrhovatel opětovně upozorňuje, že k přechodu integrovaného povolení na právního nástupce dochází podle § 17 zákona o integrované prevenci automaticky, tzn. není třeba žádné aktivity ze strany právního nástupce. Právní nástupce má pouze povinnost tento přechod příslušnému úřadu ex post oznámit. Navrhovatel tudíž postupoval zcela v souladu se zákonem o integrované prevenci, a proto nechápe, jakou další činnost by měl pro získání integrovaného povolení vyvíjet. Zákon o integrované prevenci totiž žádnou aktivitu ze strany správního úřadu nevyžaduje, resp. ani nepředvídá.
18. Navrhovatel poznamenává, že zadavatel v zadávacích podmínkách zcela nelogicky a bezdůvodně omezil možnost prokázání technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, týkajícího se dispozice skládkou o příslušné kapacitě, prostřednictvím třetí osoby, tzn. subdodavatelem. Splnění předmětného kvalifikačního předpokladu tak bylo možné buď formou sdružení více dodavatelů, kdy jeden z nich je majitelem skládky, anebo formou nájmu. Navrhovatel k tomu uvádí, že v případě nájmu *„získává nájemce výlučné užívací právo k předmětu nájmu. Toto užívací právo zahrnuje předmět nájmu jako celek, žádný aspekt z něj není vyloučen. Vztahuje se tedy i na integrované povolení vydané pro předmět nájmu. Dochází zde k přechodu integrovaného povolení na základě zákona, neboť majitel zařízení po dobu trvání nájmu ztrácí své právo*

zařízení užívat, toto právo náleží výlučně nájemci.“. Vzhledem k právě řečenému má navrhovatel za prokázané, že nájmem skládky s požadovanou kapacitou technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona splnil, a jeho vyloučení ze zadávacího řízení tak bylo založeno na neexistujícím důvodu.

19. Navrhovatel kategoricky odmítá tvrzení zadavatele, že existence nájemní smlouvy nevedla do doby podání námitek ke stavu, kdy by byl navrhovatel legálním provozovatelem pronajaté skládky. Dle slov navrhovatele jeho užívací právo, které je pojmovým znakem nájmu, v sobě nepochybně zahrnuje rovněž provozování skládky. Jestliže by tomu tak nebylo, postrádal by nájem jakýkoliv smysl. Navrhovatel odkazuje na čl. 1.2. nájemní smlouvy, dle něhož je účelem pronájmu skládky její provoz v rámci výkonu činností nájemce. Názor zadavatele, že navrhovatel není na základě nájemní smlouvy legálním provozovatelem skládky, je tedy naprosto mylný.
20. S ohledem na výše popsané skutečnosti navrhovatel konstatuje, že rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze zadávacího řízení, stejně tak i rozhodnutí o jím uplatněných námitkách, jsou netransparentní a nezákonná. Postup zadavatele spočívající v jeho vyloučení pokládá navrhovatel za ryze účelový. Navrhovatel proto v závěru jeho návrhu Úřadu navrhuje vydání předběžného opatření spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení na šetřenou veřejnou zakázku. Dále navrhovatel Úřadu navrhuje uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze zadávacího řízení a veškerých navazujících úkonů učiněných zadavatelem.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

21. Podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 7. 8. 2017, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu navrhovatele taktéž dne 7. 8. 2017.
22. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
  - zadavatel,
  - navrhovatel.
23. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům pod č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-22823/2017/531/MHo ze dne 8. 8. 2017.
24. Usnesením č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-24172/2017/531/VNe ze dne 22. 8. 2017 stanovil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to informování Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel případně provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení a zaslání příslušné dokumentace o veřejné zakázce podle § 17 písm. v) zákona pořízené v souvislosti s provedenými úkony. Současně shora citovaným usnesením určil Úřad navrhovateli lhůtu k provedení úkonu, a to doložení dokumentu, z něhož bude patrné, že za navrhovatele je v tomto správním řízení oprávněn jednat jeho vedoucí společník.
25. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-25559/2017/531/VNe ze dne 1. 9. 2017 o předběžném opatření Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, jímž by mělo být podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona zadavateli uloženo předběžné opatření spočívající v pozastavení zadávacího řízení na šetřenou veřejnou zakázku.

26. Usnesením č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-26198/2017/531/VNe ze dne 11. 9. 2017 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 11. 8. 2017

27. Zadavatel se k návrhu vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 11. 8. 2017, které Úřad obdržel dne 14. 8. 2017, přičemž konstatuje, že navrhovatel v návrhu záměrně mlčky přechází jednu podstatnou skutečnost, a sice že do současnosti není veden ve veřejně dostupném Informačním systému integrované prevence jako provozovatel skládky, a v dalším odkazuje na své rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 25. 7. 2017, přičemž na závěrech v něm uvedených setrvává.

Vyjádření zadavatele ze dne 24. 8. 2017

28. Zadavatel se podrobněji vyjádřil ve svém dalším stanovisku ze dne 24. 8. 2017, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž v úvodu shrnuje dosavadní průběh správního řízení. V dalším zadavatel uvádí následující.
29. Zadavatel se ztotožňuje s názorem navrhovatele, že integrované povolení je v obecné rovině převoditelné, což ostatně vyplývá i z § 17 zákona o integrované prevenci. Zadavatel nicméně upozorňuje, že integrované povolení může zavazovat pouze osoby, jež se ve vztahu k integrovanému povolení nachází ve stejné právní situaci, jako jeho původní adresát, čili provozovatel, jemuž bylo integrované povolení vydáno. Dle zadavatele ovšem navrhovatel není právním nástupcem společnosti SPOLANA a.s., a proto nemohlo dojít k aplikaci § 17 zákona o integrované prevenci.
30. Zadavatel nezpochybňuje, že navrhovatel na základě nájemní smlouvy získal výlučné užívací právo k předmětu nájmu. Zadavatel však podotýká, že *„předmětem nájmu dle dikce nájemní smlouvy je pouze skládka toxického odpadu nacházející se na pozemcích parc. č. 355/7, st. 393, st. 394 a st. 395, zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území Tišice, obec Tišice, na LV č. 1528 vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mělník (...). Naproti tomu předmětné IP se váže k zařízení, jehož součástí je vedle „Skládky toxického odpadu (STO) SPOLANA a.s.“ i „Kotel K4“, „Kotel K6“ a „Kotel K7“ a dále též další technické a technologické jednotky mimo rámec přílohy č. 1 k ZIP.“.* Vzhledem ke skutečnosti, že předmět nájemní smlouvy je podstatně užší, než-li zařízení, k němuž se integrované povolení váže, nenachází se navrhovatel ve stejné právní situaci jako společnost SPOLANA a.s., v důsledku čehož není právním nástupcem jmenované společnosti, a proto nemohlo dojít k přechodu integrovaného povolení na navrhovatele. Zadavatel poznamenává, že ze zákona o integrované prevenci vyplývá, že jedno integrované povolení může zahrnovat pouze ty technické jednotky a přímo spojené činnosti, jež provozuje totožný provozovatel. Zákon o integrované prevenci tedy nepřipouští, aby se jedno integrované povolení vztahovalo na více provozovatelů. S ohledem na výše popsané je tak zcela vyloučeno, aby integrované povolení přešlo na navrhovatele. Zadavatel nadto doplňuje, že jeho náhled na věc potvrzuje i neformální vyjádření Krajského úřadu pro Středočeský kraj, které učinil přílohou jeho stanoviska.
31. Zadavatel v dalším uvádí, že navrhovatel, na něhož byla na základě nájemní smlouvy převedena část zařízení z integrovaného povolení, pak coby nový provozovatel musí získat nové integrované povolení ve vztahu k předmětné skládce, a to postupem podle § 3 zákona

o integrované prevenci. Současně by společnost SPOLANA a.s. musela příslušný Krajský úřad požádat o změnu integrovaného povolení spočívající ve vynětí části zařízení, tj. skládky, a všech podmínek provozu, které se k ní vztahují. Zadavatel sděluje, že navrhovatel vychází ze zcela mylných předpokladů, že k přechodu integrovaného povolení dochází automaticky, protože se již na základě nájemní smlouvy stal provozovatelem dané skládky. Zadavatel zdůrazňuje, že legálním provozovatelem skládky by se stal navrhovatel výlučně za situace, že by pro tuto činnost získal integrované povolení, což je ovšem bez součinnosti společnosti SPOLANA a.s. prakticky vyloučeno.

32. Zadavatel konstatuje, že z Informačního systému integrované prevence je zřejmé, že provozovatelem skládky, coby součásti zařízení, pro které bylo integrované povolení vydáno, je stále společnost SPOLANA a.s. Zadavatel současně poznamenává, že před Krajským úřadem pro Středočeský kraj žádné správní řízení, na základě něhož by došlo k vydání integrovaného povolení navrhovateli k provozování předmětné skládky, neprobíhá.
33. Zadavatel dovozuje, že i samotná nájemní smlouva předpokládala, že navrhovatel musí získat integrované povolení pro provozování skládky, jak je zřejmé z jejího čl. 1.2. Dle přesvědčení zadavatele je nastalá situace pravděpodobně výsledkem vzájemného nepochopení mezi navrhovatelem a společností SPOLANA a.s., bez jejichž vzájemné spolupráce, při odhlédnutí od platnosti nájemní smlouvy, je zcela vyloučeno, aby se navrhovatel stal legálním provozovatelem skládky s potřebnou disponibilní kapacitou, a aby tak zcela splnil požadavky na kvalifikaci.
34. Zadavatel konečně uvádí, že pro posouzení splnění kvalifikace navrhovatelem není podstatné, zda je nájemní smlouva platná či nikoliv. Existence nájemní smlouvy totiž sama o sobě nemohla vést k tomu, že by byl navrhovatel legálním provozovatelem předmětné skládky, jelikož bez platného a účinného integrovaného povolení není oprávněn tuto reálně provozovat.
35. Ve světle všech shora předestřených skutečností tudíž zadavatel v závěru jeho stanoviska Úřadu navrhuje, aby návrh navrhovatele, a to včetně návrhu na vydání předběžného opatření, zamítl.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 19. 9. 2017

36. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-26198/2017/531/VNe ze dne 11. 9. 2017 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 9. 2017, které Úřad obdržel téhož dne. Zadavatel primárně v plném rozsahu odkazuje na svá předchozí vyjádření. Zadavatel rekapituluje, že navrhovatele z účasti v šetřeném zadávacím řízení vyloučil z důvodu, že neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona. Navrhovatel dle slov zadavatele mylně dovozuje, že na něj přešlo integrované povolení podle § 17 zákona o integrované prevenci. Navrhovatel však není právním nástupcem společnosti SPOLANA a.s., resp. osobou, jež by se ve vztahu k předmětu integrovaného povolení nacházela ve stejné právní situaci, jako výše jmenovaná společnost. Zadavatel opětovně upozorňuje, že předmět nájmu ve smyslu nájemní smlouvy je podstatně užší, než tomu je v případě zařízení, k němuž se předmětné integrované povolení váže, přičemž automatický přechod integrovaného povolení na základě ustanovení § 17 zákona o integrované prevenci je vyloučen tehdy, pokud na nového provozovatele přechází pouze část zařízení specifikovaného v integrovaném povolení.

37. Vzhledem k faktu, že bez předchozího vydání nového integrovaného povolení nemůže navrhovatel na základě nájemní smlouvy pronajatou skládku provozovat, nemůže logicky ani zajistit splnění předmětu posuzované veřejné zakázky v souladu s požadavky vyjádřenými v kvalifikační dokumentaci. Zadavatel proto neměl jinou možnost, než navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení vyloučit. Zadavatel tudíž v závěru předmětného vyjádření Úřadu navrhuje, aby návrh zamítl.
38. Navrhovatel se ve lhůtě určené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S0311/2017/VZ-26198/2017/531/VNe ze dne 11. 9. 2017, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

39. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o veřejné zakázce, stanovisek předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění rozhodl o zamítnutí návrhu podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

40. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
41. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
  - b) státní příspěvková organizace,
  - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
  - d) jiná právnická osoba, pokud
    1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
    2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
42. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
43. Podle § 17 písm. f) zákona se kvalifikační dokumentací rozumí dokumentace obsahující podrobné požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace dodavatele.
44. Podle § 50 odst. 2 zákona požadavky na prokázání splnění kvalifikace stanoví veřejný zadavatel v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení. Podrobná specifikace těchto požadavků může být uvedena v kvalifikační či zadávací dokumentaci.
45. Podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na služby může veřejný zadavatel

požadovat přehled nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici.

46. Podle § 56 odst. 5 zákona ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení
- a) stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů,
  - b) uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a
  - c) vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.

U kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona nesmí požadovaný rozsah stavebních prací u jednotlivé položky v seznamu stavebních prací provedených dodavatelem překračovat 50 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky.

47. Podle § 59 odst. 4 zákona může veřejný zadavatel požadovat po dodavateli, aby písemně objasnil předložené informace či doklady nebo předložil další informace či doklady prokazující splnění kvalifikace. Dodavatel je povinen splnit tuto povinnost v přiměřené lhůtě stanovené veřejným zadavatelem. Skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace mohou nastat v případě postupu podle tohoto odstavce po lhůtě podle § 52 zákona.
48. Podle § 60 odst. 1 zákona dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu nebo nesplní povinnost stanovenou v § 58 zákona, musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení.
49. Podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle odstavce 1 nebo 2 citovaného ustanovení zákona.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

50. Podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem. Jednotlivé fáze provozu skládky mohou být provozovány pouze na základě souhlasu s provozním řádem příslušné fáze provozu skládky. V řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí. Souhlas k provozování skládek nebezpečných odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 4 roky. Dobu platnosti souhlasu krajský úřad prodlouží na základě žádosti provozovatele skládky nebezpečných odpadů vždy nejvýše na další 4 roky, pokud jsou splněny podmínky a plněny povinnosti při provozování skládky stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.
51. Podle § 17 zákona o integrované prevenci práva a povinnosti z integrovaného povolení přecházejí na právního nástupce provozovatele zařízení a jsou pro něj závazné. Právní nástupce je povinen oznámit přechod integrovaného povolení úřadu do 15 dnů ode dne účinnosti převodu nebo přechodu práv a povinností podle zvláštního právního předpisu.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

52. V čl. 3. „POŽADAVKY ZADAVATELE NA KVALIFIKACI“, konkrétně v odst. 3.1., kvalifikační dokumentace je uvedeno, že:

„Předpokladem podání nabídky uchazeče v užším řízení je prokázání splnění kvalifikace. Kvalifikaci splní uchazeč, který:

- a) splní základní kvalifikační předpoklady dle § 53 zákona (článek 4 této KD),*
- b) splní profesní kvalifikační předpoklady dle § 54 zákona (článek 5 této KD),*
- c) předloží čestné prohlášení o své ekonomické a finanční způsobilosti splnit veřejnou zakázku dle § 50 odst. 1 písm. c) zákona (článek 6 této KD),*
- d) splní technické kvalifikační předpoklady dle § 56 zákona (článek 7 této KD).“*

53. V čl. 7. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“, konkrétně v bodu 4) odst. 7.1., kvalifikační dokumentace zadavatel stanovil své požadavky na prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona takto:

„Rozsah požadovaných informací a dokladů a způsob prokázání:

Dodavatel předloží ve formě čestného prohlášení přehled nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít k dispozici při plnění veřejné zakázky, a to všech zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, které bude při plnění zakázky (realizaci) používat, s uvedením názvu, adresy a disponibilní kapacity každého zařízení.

Ke všem zařízením nakládajícím s odpady, pro všechny fáze sanace, uchazeč v žádosti o účast předloží platný souhlas krajského úřadu (resp. věcně a místně příslušného správního orgánu), vydaný podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, a s jeho provozním řádem. Namísto tohoto souhlasu může uchazeč předložit v souladu s ust. § 82 odst. 2 zákona o odpadech, a s hlavou II zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, platné integrované povolení, vydané věcně a místně příslušným správním orgánem.

K prokázání kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona zájemce doloží zařízení s minimální disponibilní kapacitou v součtu min. 90 000 t/rok ve vztahu ke konečnému uložení / odstranění odpadů, nikoliv pouze k jejich přijetí do zařízení.

(...).“

54. Jak je zřejmé z čl. 3. „POŽADAVKY ZADAVATELE NA KVALIFIKACI“, konkrétně z odst. 3.4., kvalifikační dokumentace, nesměl být technický kvalifikační předpoklad podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona splněn prostřednictvím subdodavatele.
55. Navrhovatel učinil součástí své žádosti o účast mj. „Čestné prohlášení o prokázání technické kvalifikace“ obsahující seznam technických zařízení, které bude mít k dispozici při plnění předmětné veřejné zakázky. Jedním z těchto zařízení je „Skládka toxického odpadu“, umístěná na pozemcích par. č. 355/7, st. 393, st. 394 a st. 395, zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území Tišice, obec Tišice, na LV č. 1528 vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mělník, jejíž disponibilní kapacitu tvoří projektovaná kapacita skládky, která je dle provozního řádu 90.400 m³ = min. 135.600 tun

(přepočtový koeficient 1,5), přičemž aktuální volná kapacita skládky je 79.000 m³ = min. 118.500 tun (přepočtový koeficient 1,5).

56. Navrhovatel součástí žádosti o účast v dalším učinil i rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 135217/2007/KUSK OŽP/St ze dne 11. 9. 2007, kterým bylo vydáno integrované povolení podle § 13 odst. 3 zákona o integrované prevenci provozovateli zařízení společnosti SPOLANA a.s.; rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 127642/2014/KUSK OŽP/POP ze dne 10. 12. 2014, kterým byla vydána 2. změna integrovaného povolení č. j. 135217/2007/KUSK OŽP/St ze dne 11. 9. 2007 ve znění změny č. j. 111802/2008/KUSK OŽP/Hra ze dne 5. 8. 2009 podle § 13 odst. 1 zákona o integrované prevenci provozovateli zařízení společnosti SPOLANA a.s.; nájemní smlouvu a Provozní řád skládky toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s. ze dne 9. 12. 2015 jako přílohu č. 1 nájemní smlouvy.
57. Rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 135217/2007/KUSK OŽP/St ze dne 11. 9. 2007, kterým bylo vydáno integrované povolení podle § 13 odst. 3 zákona o integrované prevenci provozovateli zařízení, tj. společnosti SPOLANA a.s. (viz předchozí bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), jsou stanoveny podmínky provozu „zařízení : **„Energetika a skládka toxického odpadu (STO) SPOLANA a.s. Neratovice“** uvedené v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci, kategorie 1.1 – Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW a 5.1 – zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení pro nakládání s odpadními oleji o kapacitě větší než 10 t denně.

Popis umístění zařízení :

Kraj : Středočeský

Obec : Neratovice

K.ú. Libiš, Tišice

Parcelní čísla: 501, 1542, 355/7, 393, 394, 395“

Z popisu zařízení v předmětném integrovaném povolení vyplývá, že v případě kategorie 1.1 se jedná o Kotel K4 (parní kotel), Kotel K6 (granulační kotel) a Kotel K7 (granulační kotel) v k.ú. Libiš a v případě kategorie 5.1 o skládku toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s. v k.ú. Tišice.

58. Nájemní smlouva obsahuje i text následujícího znění: **„VZHLEDEM K TOMU, ŽE:**
- A) *Pronajímatel (tj. společnost SPOLANA a.s., pozn. Úřadu) je výlučným vlastníkem skládky toxického odpadu nacházející se na pozemcích parc. č. 355/7, st. 393, st. 394 a st. 395, zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území Tišice, obec Tišice, na LV č. 1528 vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mělník s celkovou rozlohou 34.000 m² (dále jen „Skládka“);*
- B) *projektovaná kapacita skládky je dle provozního řádu 90.400 m³ = min. 135.600 tun (přepočtový koeficient 1,5); aktuální volná kapacita Skládky je 79.000 m³= min. 118.500 tun (přepočtový koeficient 1,5); součástí Skládky je dle provozního řádu i stabilizace odpadů před jejich konečným uložením nebo využitím k technickému zabezpečení Skládky;*

C) Nájemce (tj. navrhovatel, pozn. Úřadu) má zájem o nájem Skládky a její provozování pro účely realizace jeho obchodní činnosti, s tím, že o termínu zahájení využívání Skládky vyrozumí Pronajímatele písemně s jednoměsíčním předstihem;

(...)

BYLO DOHODNUTO NÁSLEDUJÍCÍ:

1. PŘEDMĚT SMLOUVY

1.1. Pronajímatel tímto pronajímá Nájemci Skládku a Nájemce se zavazuje Pronajímateli za pronájem Skládky hradit níže uvedené nájemné – dle přílohy č. 2.

(...)“.

59. V odst. VII. žádosti o objasnění zadavatel uvedl, že „v rámci požadavků na doložení technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona požadoval, kromě jiného, doložení zařízení s minimální disponibilní kapacitou v součtu min. 90 000 t/rok ve vztahu ke konečnému uložení/ odstranění odpadů, nikoliv pouze k jejich přijetí do zařízení. K prokázání splnění tohoto kvalifikačního předpokladu měl dodavatel, kromě požadovaného čestného prohlášení, doložit k tomuto zařízení rovněž platný souhlas krajského úřadu (...), popřípadě (...) platné integrované povolení (...). Zájemce k doložení splnění předmětného kvalifikačního předpokladu na str. 253 až 273 žádosti o účast předložil Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 11. 9. 2007 (...) a na str. 274 a násl. nájemní smlouvu (...). Zadavatel v čl. 3.4 Kvalifikační dokumentace stanovil (...), že dále uvedené požadavky na kvalifikaci, uvedené v kvalifikační dokumentaci, nemohou být plněny prostřednictvím subdodavatele (...).

S ohledem na výše uvedené žádáme zájemce o doložení předmětného kvalifikačního předpokladu, tj. doložení platného souhlasu krajského úřadu (...), popřípadě (...) platné integrované povolení, vydané věcně a místně příslušným správním orgánem, ve vztahu k dodavateli. (...) S ohledem na uvedené žádáme o doložení dalších dokladů prokazujících splnění předmětného kvalifikačního předpokladu v rozsahu požadovaném zadavatelem.“.

60. Navrhovatel v reakci na žádost o objasnění zaslal zadavateli své objasnění ze dne 29. 5. 2017 (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž v odst. VII. uvedl: „V souvislosti s požadavkem zadavatele na doložení platného souhlasu krajského úřadu společnost SG Geotechnika a.s. uvádí citaci § 17 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů v platném znění: „Práva a povinnosti z integrovaného povolení přecházejí na právního nástupce provozovatele zařízení a jsou pro něj závazné. Právní nástupce je povinen oznámit přechod integrovaného povolení úřadu do 15 dnů ode dne účinnosti převodu nebo přechodu práv a povinností podle zvláštního právního předpisu.“ Na základě výše uvedeného ustanovení předkládá společnost SG Geotechnika a.s. v příloze Oznámení o změně provozovatele zařízení (...).“.
- Přílohou objasnění navrhovatel učinil, mimo jiné, oznámení o změně provozovatele zařízení. Předmětné oznámení ze dne 3. 4. 2017 bylo podáno na podatelnu Krajského úřadu pro Středočeský kraj dne 10. 4. 2017, přičemž v jeho textu se uvádí: „v souladu s ustanovením § 17 zákona (...) o integrované prevenci si Vám dovoluujeme oznámit změnu provozovatele výše uvedené skládky odpadů. Změna nastala s uzavřením

nájemní smlouvy ze dne 31. března 2017 mezi pronajímatelem SPOLANA a.s. (...) a pronájemcem SG Geotechnika a.s. (...).

Veškeré náležitosti pro provoz skládky zůstávají beze změny, pouze se mění identifikační údaje provozovatele:

*Provozovatel: SG Geotechnika a.s.
Geologická 988/4
152 00 Praha 5
IČ 41192168“.*

61. *Zadavatel se dopisem ze dne 14. 6. 2017 obrátil na společnost SPOLANA a.s., přičemž v něm uvedl, že „v rámci prokazování kvalifikace jeden ze zájemců (tj. navrhovatel, pozn. Úřadu) o účast v tomto zadávacím řízení předložil doklady, jimiž prokazuje, že disponuje skládkou toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s., resp. že se stává jejím provozovatelem. Protože tento postup se nám jeví jako nestandardní, rádi bychom se ujistili, zda se uvedené zakládá na skutečnosti a zda doklady, jejichž kopie dokládáme v příloze (přiloženy dokumenty: „Čestné prohlášení ohledně kapacity skládky toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s.“ ze dne 26. 5. 2017, „Čestné prohlášení“ ze dne 26. 5. 2017, oznámení o změně provozovatele zařízení, pozn. Úřadu), jsou autentické a zda jsou skutečně podepsány oprávněnými osobami Vaší společnosti.“*
62. *V reakci na shora uvedenou žádost obdržel zadavatel dne 28. 6. 2017 od společnosti SPOLANA a.s. sdělení nesoucí název „Odpověď na dopis ze dne 15. června 2017“ ze dne 27. 6. 2017, v němž se uvádí: „v odpovědi na Váš dopis ze dne 15. června (...) Vás zaprvé ujišťuji, že čestné prohlášení (...) je skutečně dokumentem SPOLANA a.s., zadruhé Vás tímto informuji, že vzhledem k vyhotovení společností SG Geotechnika a.s. (...) nepravdivého oznámení adresovaného Středočeskému kraji, Odbor životního prostředí a zemědělství, jehož obsah neodpovídá skutečnosti a dokonce ohrožuje práva našeho podniku vzhledem ke skládce toxických odpadů, jsme dne 23. 6. 2017 odstoupili od Nájemní smlouvy ze dne 31. 03. 2017, uzavřené s výše zmíněnou společností.“*
63. *Jak vyplývá z dokumentace o veřejné zakázce, společnost SPOLANA a.s. v dopise ze dne 22. 6. 2017 oznámila navrhovateli, že odstupuje od nájemní smlouvy pro nájem skládky toxických odpadů ze dne 31. 3. 2017, přičemž nadto dodala, že „Očekáváme, že Vaše oznámení ze dne 10. 4. 2017 podané na adresu Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství neprodleně stáhnete.“. V dokumentu „Odstoupení od Nájemní smlouvy pro nájem skládky toxických odpadů“ je, mimo jiné, uvedeno: „Jelikož výše uvedené tvrzení, obsažené v oznámení ze dne 10. 4. 2017, (i) je nepravdivé, (ii) bylo učiněno zcela v rozporu s ujednáními podmínkami spolupráce, potažmo ustanoveními Nájemní smlouvy pro nájem skládky toxických odpadů ze dne 31. 3. 2017 (dále jen „Smlouva“), (iii) bylo učiněno bez vědomí SPOLANA a.s. (iv) a vystavuje SPOLANA a.s. riziku vzniku škody, tímto s odkazem na ustanovení čl. 3.4 a 3.5 Smlouvy **od Smlouvy odstupujeme.**“*
64. *Dne 15. 6. 2017 se zadavatel obrátil s žádostí o potvrzení dokladů týkajících se kvalifikace navrhovatele na Krajský úřad Středočeského kraje. Zadavatel v ní žádá o potvrzení dokladu, kterým navrhovatel prokazuje, že disponuje skládkou toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s., resp. že je jejím provozovatelem, když uvádí: „Protože tento postup se nám jeví jako nestandardní, rádi bychom se ujistili, zda se uvedené zakládá na skutečnosti a zda*

doklad, jehož kopii dokládáme v příloze (oznámení o změně provozovatele zařízení, pozn. Úřadu) byl skutečně doručen na Krajský úřad Středočeského kraje, resp. zda na Vámi řízeném odboru probíhá administrativní proces související se změnou provozovatele skládky toxického odpadu nacházející se na pozemcích parc. č. 355/7, st. 393, st. 394 a st. 395 v k.ú. Tišice, obec Tišice.“.

65. Jako odpověď na shora specifikovanou žádost odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Středočeského kraje zaslal zadavateli sdělení č. j. 079382/2017/KUSK OŽP/Dvo ze dne 22. 6. 2017, v němž je mj. řečeno následující: *„platným provozovatelem skládky toxického odpadu je společnost SPOLANA a.s. a žádná změna integrovaného povolení či přechod integrovaného povolení na jinou právnickou osobu, týkající se uvedeného zařízení, na krajském úřadě, odboru životního prostředí a zemědělství, neprobíhá.“.*
66. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze dne 30. 6. 2017 mj. uvedl, že *„Zadavatel posoudil prokázání splnění kvalifikačních předpokladů zájemce ve všech souvislostech a na základě výše uvedeného pak dospěl k závěru, že zájemce neprokázal splnění svých technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 2 písm. h) ZVZ ve spojení s čl. 2.11, 3.4 a 7.1 bod 4) Kvalifikační dokumentace, a proto podle § 60 odst. 1 ZVZ musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení.“.*

K postavení zadavatele

67. S ohledem na povahu zadavatele (státní podnik) se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda naplňuje definici zadavatele podle zákona, přičemž k zodpovězení této otázky je nutno vycházet z § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
68. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
  2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
69. Úřad uvádí, že pro konstatování toho, zda je zadavatel veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, je nezbytné, aby byla splněna podmínka uvedená v bodu 1. daného ustanovení zákona a současně alespoň jedna z podmínek uvedených v bodu 2. tohoto ustanovení zákona.
70. K pojmu „zadavatel veřejné zakázky“ pak Úřad uvádí, že ten je třeba chápat v jeho funkčním smyslu, tzn. že při určení okruhu zadavatelů veřejných zakázek je nezbytné vycházet z účelu zřízení či založení a povahy činnosti určitého subjektu. Pro zodpovězení otázky, zda je či není určitý subjekt veřejným zadavatelem, je nutné především posoudit, zda činnost zadavatele slouží k uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.
71. Za „uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu“, je pak nutno chápat takové potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu anebo které se stát z důvodu obecného, resp. veřejného zájmu, rozhodl poskytovat sám nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv. Při

posuzování, zda je či není potřeba v obecném, resp. veřejném zájmu nemající průmyslový ani obchodní charakter, musí být vzaty v úvahu relevantní okolnosti převládající v době, kdy byl dotyčný subjekt zřizován (či založen) a podmínky, za nichž vykonává svoji činnost. Úřad dodává, že zákon nikterak blíže nespecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu. Za účelem objasnění předmětné definice je tudíž nutné vycházet z relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“).

72. Z relevantní judikatury SDEU je možno učinit, mimo jiné, tyto závěry:

a) Při posuzování, zda je určitý subjekt zadavatelem, je třeba posuzovat rovněž aktuální pozici příslušné osoby, zda aktuálně uspokojuje v rámci některé ze svých činností potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, či nikoliv. Nelze si tedy vystačit s posuzováním těch činností, za jejichž účelem byla daná osoba založena či zřízena. (Rozsudek ze dne 12. prosince 2002, C 470/99 *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg*, 2) *ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH* proti *Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH*.)

b) Status zadavatele není závislý na relativní důležitosti, kterou má činnost uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, v rámci veškeré činnosti daného subjektu. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 *Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV*.) Jinými slovy řečeno: v případech, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. (Rozhodnutí SDEU C-44/96 ve věci *Mannesmann Angelbau Austria AG and Others vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH*.)

c) Potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 *Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV*.)

73. Ze shora citovaných rozsudků SDEU lze dovodit, že jako potřeby veřejného zájmu je nutno chápat takové potřeby, na jejichž uspokojování má zájem širší okruh osob. Nejde tedy o potřeby, z nichž by měl užitek pouze konkrétní subjekt. V takovém případě by se jednalo o potřeby ryze soukromého charakteru. Potřeby veřejného zájmu jsou naopak potřeby, jejichž uspokojování slouží relativně neomezenému okruhu subjektů, jež se nacházejí na území konkrétního územního samosprávného celku (v prostředí České republiky na území obce či kraje), či dokonce na území státu jako takového (tzn. potřeby uspokojované fakticky v zájmu všech občanů České republiky). Jinými slovy řečeno, za potřeby veřejného zájmu je třeba považovat ty potřeby, na jejichž řádném a pokojném uspokojování má zájem sám stát, a které sám stát taktéž uspokojuje, případně jejich uspokojování svěřuje od něj odvozeným subjektům. Potřeby veřejného zájmu se projevují v celé řadě oblastí dané společnosti (komunity). Typicky mezi ně lze řadit např. potřeby projevující se v oblasti hospodářské, sociální, kulturní, a v neposlední řadě v oblasti životního prostředí při ochraně jeho jednotlivých složek, jako je např. ovzduší, půda, vodní toky, apod.

74. Přestože je v intencích výše citovaných rozsudků SDEU nutné ověřit především aktuální pozici příslušné osoby, je zapotřebí přihlídnout i k právnímu statutu dané osoby. V šetřeném případě zadavatel jako státní podnik vznikl k 1. 7. 1988 pod názvem „Československý uranový průmysl“, a to na základě zakládací listiny vydané dne 23. 6. 1988 rozhodnutím ministra paliv a energetiky ČSSR č. 10/1988 v souladu s ustanovením § 18 zákona č. 88/1988 Sb., o státním podniku. Zadavatel pod svým současným názvem, tj. DIAMO, státní podnik, byl založen rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu České republiky č. 345/1997, o úpravě zakládací listiny státního podniku DIAMO se sídlem ve Stráži pod Ralskem podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb., zákon o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, č. j. 40546/97/4220/1000 ze dne 10. 12. 1997, kdy jeho hlavním předmětem podnikání podle čl. I. odst. 1. c) zakládací listiny byly hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací kromě prací prováděných hornickým způsobem, výzkumné a průzkumné hydrogeologické práce a speciální práce související se zabezpečováním vodního hospodářství, vrtné práce, těžba, úprava a zpracování radioaktivních nerostů, likvidační práce po uranové činnosti, sanační práce, odstraňování následků po uranové činnosti, apod.
75. Za účelem zjištění, zda zadavatel vykonává (uspokojuje) konkrétní potřebu (případně potřeby) veřejného zájmu, vycházel Úřad, mimo jiného, i z jeho výroční zprávy za rok 2016 uveřejněné na webových stránkách <http://www.diamo.cz/view-document-details/302-vyrocní-zprava-diamo-s-p-za-rok-2016> (dále jen „výroční zpráva“). Výroční zpráva obsahuje popis činnosti zadavatele tak, že se jedná o „organizaci, která realizuje zahlazování následků hornické činnosti po těžbě uranu, rud a části uhelného hornictví v České republice a zajišťuje produkci uranového koncentráту pro jadernou energetiku.
- Sanační a rekultivační program je v souladu se státní politikou postupného zlepšení kvality životního prostředí a odstraňování starých environmentálních zátěží financován státem (...).“.*
- Z kapitoly „Činnost s. p. v roce 2017“ výroční zprávy pak vyplývají záměry zadavatele pro rok 2017, kdy je zde mj. uvedeno: „Rok 2017 přináší kromě výše zmíněných aktivit i další úkoly a činnosti ve všech oblastech působnosti státního podniku DIAMO. Kromě sanačních a rekultivačních prací a kromě realizace rozvojových programů je tak možno uvést zajištění monitoringu radiační ochrany, monitoring složek životního prostředí, veškerých činností souvisejících se zahlazováním následků hornické činnosti, ekonomické činnosti, zajištění báňské záchranné služby a v neposlední řadě i zabezpečení výplaty sociálních dávek pro bývalé zaměstnance v hornictví.“.
76. Jak bylo řečeno již výše, potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů. Současně bylo Úřadem konstatováno, že mezi potřeby veřejného zájmu bezpochyby náleží i potřeby vztahující se ke sféře ochrany životního prostředí a sféře sociální. Jestliže činnost zadavatele zahrnuje i sanační práce a odstraňování následků po uranové činnosti, nemá Úřad pochyb o tom, že zadavatel byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Jak vyplývá z výroční zprávy, činnost zadavatele kromě sanačních a rekultivačních prací zahrnuje v roce 2017 též monitoring radiační ochrany, monitoring složek životního prostředí a veškeré činnosti související se zahlazováním následků hornické činnosti, přičemž činnost zadavatele má přesah i do sociální oblasti, neboť taktéž zabezpečuje výplaty sociálních dávek pro bývalé zaměstnance v hornictví. Na shora

učiněném závěru nemůže ničeho změnit ani fakt, že, jak vyplývá z výpisu z obchodního rejstříku, do předmětu podnikání zadavatele náleží např. i zednictví, hostinská činnost, truhlářství, apod. Jak bylo totiž uvedeno již shora, v případě, kdy konkrétní subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. Jinými slovy řečeno, pro závěr, že je splněn předpoklad uvedený v § 2 odst. 2 písm. d), bod 1., zákona, plně postačuje, že určitá právnická osoba prokazatelně uspokojuje veřejnou potřebu, byť jinak vykonává i další činnosti, jež mají obchodní charakter, jako tomu je i v šetřeném případě.

77. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo popsáno a dovozeno, že zadavatel splňuje první z podmínek vymezených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, tedy že se jedná o právnickou osobu, která uspokojuje potřebu veřejného zájmu, jež nemá průmyslovou nebo obchodní povahu. K tomu, aby bylo možné zadavatele v šetřeném případě označit za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, proto zbývá ověřit, zda je splněna i druhá z podmínek předvídaných v citovaném ustanovení zákona.
78. K tomu, aby byla splněna druhá z podmínek, obsažených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, pak musí právnická osoba, která uspokojuje potřebu (potřeby) veřejného zájmu, být v určitém vztahu (vzniklém v důsledku jejího financování, ovládnutí, případně v důsledku jmenování jejích orgánů) k veřejnému zadavateli ve smyslu § 2 odst. 2 zákona. Zadavatel je státním podnikem. Právní poměry a fungování státních podniků upravuje zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním podniku“). Dle § 11 zákona o státním podniku jsou orgány podniku ředitel a dozorčí rada. Dle § 12 odst. 1 zákona o státním podniku je ředitel statutárním orgánem podniku, který řídí činnosti podniku a rozhoduje o všech jeho záležitostech, pokud nejsou zákonem vyhrazeny do působnosti zakladatele. Podle § 12 odst. 2 zákona o státním podniku ředitele jmenuje a odvolává ministr, nebo vláda v těch případech, kdy si toto právo vyhradí. Podle § 13 odst. 2 zákona o státním podniku musí mít dozorčí rada minimálně tři členy. Jednu třetinu členů dozorčí rady tvoří zaměstnanci podniku, které volí a odvolávají zaměstnanci podniku na základě výsledků voleb. Dvě třetiny členů dozorčí rady do funkce jmenuje a odvolává zakladatel. Dozorčí rada volí ze svých členů předsedu, který svolává jednání dozorčí rady a řídí její činnost. Při volbě předsedy má každý člen dozorčí rady jeden hlas a ke zvolení předsedy je třeba nadpoloviční většiny hlasů všech členů dozorčí rady. Jak již bylo uvedeno výše, zakladatelem zadavatele je Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky, tj. Česká republika, jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona.
79. S ohledem na způsob jmenování statutárního orgánu zadavatele a členů dozorčí rady zadavatele Úřad konstatuje, že je splněna i podmínka stanovená v § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona a zadavatel je tak prokazatelně veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, protože byl povinen při zadávání posuzované veřejné zakázky postupovat podle zákona.

K vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení

80. Úřad konstatuje, že mezi účastníky správního řízení je sporu o to, zda byl navrhovatel z účasti v šetřeném zadávacím řízení pro nesplnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, vymezeného v čl. 7. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“,

konkrétně v bodu 4) odst. 7.1., kvalifikační dokumentace, vyloučen v souladu se zákonem či nikoliv. Zatímco navrhovatel je přesvědčen, že předmětný technický kvalifikační předpoklad splnil a jeho vyloučení bylo proto neoprávněné, zadavatel zaujímá, z logiky věci, názor diametrálně odlišný. K tomu Úřad uvádí následující.

81. Úřad předně v obecné rovině konstatuje, že v zákonem vymezených případech je předpokladem účasti dodavatele v zadávacím řízení prokázání splnění kvalifikace, kterou se rozumí jeho způsobilost realizovat veřejnou zakázku. Požadavky na prokázání splnění kvalifikace je veřejný zadavatel povinen stanovit v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo ve výzvě o zahájení zadávacího řízení, přičemž je povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. V návaznosti na výše uvedené Úřad sděluje, že účelem požadavků na kvalifikaci je tedy objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Požadavky zadavatele na prokázání kvalifikačních předpokladů obecně, čili i technických kvalifikačních předpokladů, mají tudíž zajistit, že se soutěže o veřejnou zakázku zúčastní pouze ti dodavatelé, kteří jsou reálně schopni po stránce technické, personální a materiální tuto zakázku po jejím přidělení též plnit.
82. Ustanovení § 56 odst. 2 písm. h) zákona specifikuje právo zadavatele vyžadovat po potenciálních dodavatelích veřejné zakázky splnění technického kvalifikačního předpokladu spočívajícího v přehledu nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici. Ve zde projednávané věci zadavatel v kvalifikační dokumentaci vnesl požadavek na doložení zařízení (skládky) s minimální disponibilní kapacitou v součtu min. 90 000 t/rok ve vztahu ke konečnému uložení/odstranění odpadů, nikoliv pouze k jejich přijetí do zařízení. Zadavatel současně stanovil, že k prokázání shora specifikovaného technického kvalifikačního předpokladu jsou dodavatelé povinni v jejich žádostech o účast předložit buď 1) platný souhlas příslušného krajského úřadu vydaný podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, a s jeho provozním řádem, anebo 2) v souladu s § 82 odst. 2 zákona o odpadech a s hlavou II zákona o integrované prevenci platné integrované povolení (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Lze tedy shrnout, že splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona mohlo být prokázáno dvěma způsoby, a sice předložením platného souhlasu krajského úřadu s provozováním zařízení (skládky) o disponibilní kapacitě min. 90 000 t/rok, popř. předložením platného integrovaného povolení k provozování předmětného zařízení. Úřad současně doplňuje, že zadavatel v kvalifikační dokumentaci nepřipustil prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona prostřednictvím subdodavatele, tj. daný kvalifikační předpoklad musel být prokázán vždy příslušným zájemcem a nikoliv prostřednictvím třetí osoby. Z právě řečeného je zřejmé, že zájemce musel být nadán oprávněním, tj. muselo mu svědčit právo k provozu k zařízení (skládce odpadů) o disponibilní kapacitě min. 90 000 t/rok ve vztahu ke konečnému uložení/odstranění odpadů, tzn. nikoliv pouze k přijetí těchto odpadů do daného zařízení; toto oprávnění přitom mohlo být vyjádřeno buď v podobě platného souhlasu krajského úřadu, popř. v podobě platného integrovaného povolení.

83. Jak vyplývá z dokumentace o veřejné zakázce, navrhovatel podal žádost o účast v zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku, která obsahovala mj. čestné prohlášení o prokázání technické kvalifikace obsahující seznam technických zařízení, jež bude mít k dispozici při plnění veřejné zakázky, rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 135217/2007/KUSK OŽP/St ze dne 11. 9. 2007, kterým bylo vydáno integrované povolení podle § 13 odst. 3 zákona o integrované prevenci provozovateli zařízení, tj. společnosti SPOLANA a.s. (v podrobnostech viz bod 57. odůvodnění tohoto rozhodnutí), rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 127642/2014/KUSK OŽP/POP ze dne 10. 12. 2014, kterým byla vydána 2. změna integrovaného povolení č. j. 135217/2007/KUSK OŽP/St ze dne 11. 9. 2007 ve znění změny č. j. 111802/2008/KUSK OŽP/Hra ze dne 5. 8. 2009 provozovateli zařízení, tj. společnosti SPOLANA a.s., nájemní smlouvu, a Provozní řád skládky toxického odpadu společnosti SPOLANA a.s. ze dne 9. 12. 2015.
84. Ze shora popsaného lze dle názoru Úřadu dovodit, že ani jeden z výše specifikovaných dokumentů nepředstavuje platný souhlas příslušného krajského úřadu, popř. platné integrované povolení, „znějící“ na navrhovatele. Navrhovatelem předložené integrované povolení se totiž vztahuje ke společnosti SPOLANA a.s., která však není členem „Sdružení Trojice“, tj. navrhovatele, nýbrž se jedná o osobu od navrhovatele odlišnou. Vzhledem k právě řečenému proto zadavatel žádostí o objasnění požádal navrhovatele podle § 59 odst. 4 zákona, aby objasnil, resp. doplnil jím předložené informace a doklady, tak, aby prokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, tj. aby doložil platný souhlas krajského úřadu, popř. integrované povolení znějící na jeho osobu ve vztahu ke skládce odpadu s disponibilní kapacitou min. 90 000 t/rok (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
85. Jak již bylo uvedeno výše (viz bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí), navrhovatel v reakci na žádost o objasnění zaslal zadavateli své objasnění ze dne 29. 5. 2017, ve kterém odkazuje na § 17 zákona o integrované prevenci, podle něhož dochází k přechodu práv a povinností na právního nástupce provozovatele zařízení za splnění předpokladu, že právní nástupce oznámí přechod integrovaného povolení příslušnému úřadu do 15 dnů ode dne účinnosti převodu nebo přechodu práv a povinností podle zvláštního právního předpisu. Jak je zřejmé z tohoto objasnění, stejně tak i z obsahu návrhu, navrhovatel má za to, že na něj v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy bez dalšího přešlo oprávnění k provozu zařízení (skládky), jejímž předchozím provozovatelem byla společnost SPOLANA a.s., již bylo k tomuto provozu dne 11. 9. 2007 vydáno integrované povolení Krajským úřadem Středočeského kraje, resp. že na něj toto integrované povolení přešlo. Navrhovatel k tomuto poznamenává, že současně plně dostal povinnosti plynoucí z § 17 zákona o integrované prevenci, jelikož přechod daného integrovaného povolení ze společnosti SPOLANA a.s. na jeho osobu oznámil v k tomu určené lhůtě Krajskému úřadu Středočeského kraje, čehož dokladem je oznámení o změně provozovatele, které navrhovatel učinil součástí jeho objasnění ze dne 29. 5. 2017.
86. Úřad uvádí, že navrhovatel skutečnost, že mu svědčí oprávnění k provozování skládky s potřebnou kapacitou, a že tedy prokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, odvozuje od uzavřené nájemní smlouvy. Právě řečené vyplývá i z oznámení o změně provozovatele, v němž navrhovatel na nájemní smlouvu výslovně odkazuje a současně v něm jako provozovatele předmětné skládky označuje svého vedoucího společníka (viz opětovně bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Navrhovatel tak

zastává názor, že tím, že vedoucí společník navrhovatele uzavřel se společností SPOLANA a.s. nájemní smlouvu, „vstoupil“ do práv a povinností jmenované společnosti spjatých s provozováním skládky, a že mu tak svědčí oprávnění plynoucí z integrovaného povolení, potažmo že na něj dané integrované povolení přešlo ve smyslu § 17 zákona o integrované prevenci.

87. Úřad na tomto místě opakuje, že splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona v posuzovaném případě bylo lze prokázat prostřednictvím 2 dokumentů, a sice buď platným souhlasem příslušného krajského úřadu vydaného podle § 14 zákona o odpadech, anebo platným integrovaným povolením. K tomu Úřad sděluje, že navrhovatel neargumentuje tím, že předmětný kvalifikační předpoklad prokázal na základě platného souhlasu krajského úřadu, nýbrž naopak vyjadřuje přesvědčení, že jej prokázal prostřednictvím integrovaného povolení (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vzhledem k právě řečenému je tak možno uvést, že ve zde projednávané věci přichází do úvahy výlučně druhý ze způsobů, jimiž bylo možné splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona prokázat, a to předložením platného integrovaného povolení. Úřad sděluje, že z integrovaného povolení vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje společnosti SPOLANA a.s. dne 11. 9. 2007, jež navrhovatel učinil součástí své žádosti o účast, vyplývá, že předmětné integrované povolení bylo mimo jiného vydáno pro skládku toxického odpadu v k. ú. Tišice (viz bod 57. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Jedná se o skládku s projektovanou kapacitou 90 400 m³, přičemž její součástí je i stabilizace odpadů před jejich konečným uložením (viz bod 58. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z právě řečeného lze z pohledu Úřadu dovodit, že společnost SPOLANA a.s. je nadána integrovaným povolením k provozu skládky, jež by svými parametry odpovídala požadavkům zadavatele obsaženým v kvalifikační dokumentaci (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tedy možno mít za to, že toto integrované povolení, „váží se“ ke společnosti SPOLANA a.s., bylo způsobilé k prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona. Úřad současně akcentuje, že zadavatel v kvalifikační dokumentaci požadoval předložení integrovaného povolení svědčícího danému dodavateli. Pokud pak navrhovatel dovozuje, že mu z titulu nájemní smlouvy svědčí oprávnění vyplývající z integrovaného povolení, jež bylo vydáno společnosti SPOLANA a.s., lépe řečeno, že na něj toto integrované povolení tímto přešlo, pak Úřad konstatuje následující.
88. Úřad uvádí, že podle § 2 písm. g) zákona o integrované prevenci je integrovaným povolením myšleno rozhodnutí, kterým se stanoví podmínky k provozu zařízení, a které se vydává namísto rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů vydávaných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, ochrany veřejného zdraví a v oblasti zemědělství, pokud to tyto předpisy umožňují. Podle § 2 písm. a) zákona se zařízením rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka, ve které neprobíhá žádná z činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže pro ni bylo požádáno o vydání integrovaného povolení. Úřad uvádí, že „zařízením“ je tak zjednodušeně řečeno třeba chápat

technickou jednotku, v níž probíhá konkrétní průmyslová činnost, popř. více těchto průmyslových činností. Úřad v dalším konstatuje, že dle jeho přesvědčení se integrované povolení vždy vztahuje na všechny technické jednotky, pro něž bylo vydáno.

89. Úřad v daném případě sděluje, že je nesporné, že navrhovatel v rámci své žádosti o účast mj. předložil rozhodnutí Krajského Úřadu Středočeského kraje o vydání integrovaného povolení podle § 13 odst. 1 zákona o integrované prevenci, a to provozovateli SPOLANA a.s., kdy navrhovatel zastává názor, že na něj v důsledku uzavření nájemní smlouvy přešlo integrované povolení (ve smyslu § 17 zákona o integrované prevenci) ze společnosti SPOLANA a.s. (viz body 13. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomu Úřad uvádí, že dle jeho přesvědčení může za určitých okolností dojít k přechodu integrovaného povolení, a to při nastání konkrétních právních skutečností což ostatně předvídá opakovaně uváděné ustanovení § 17 zákona o integrované prevenci. Podle věty první citovaného ustanovení zákona o integrované prevenci platí, že práva a povinnosti z integrovaného povolení přecházejí na právního nástupce provozovatele zařízení a jsou pro něj závazné. Jednou z podmínek přechodu integrovaného povolení pak tedy je právní nástupnictví. K právnímu nástupnictví lze v obecné rovině ve stručnosti uvést následující. Právní nástupnictví, nebo-li sukcese, je právní institut, při kterém určitý subjekt vstupuje do „pozice“ subjektu jiného. Podle toho, zda přechází všechna práva a povinnosti právního předchůdce na jeho nástupce, či zda je k přechodu vyčleněna pouze omezená skupina práv a povinností, lze hovořit o sukcesi univerzální či singulární. Typickým příkladem univerzální sukcese je dědění nebo splynutí či sloučení právnických osob. Ve vztahu k právě uvedenému je možno např. odkázat i na znění zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), který ve vztahu k právnímu nástupnictví obsahuje relevantní úpravu, a je možno v tomto ohledu upozornit např. na ustanovení § 174 a násl. občanského zákoníku, popř. ustanovení § 427 citované normy. Dle názoru Úřadu pak nelze nájemní smlouvu uzavřenou mezi navrhovatelem a společností SPOLANA a.s. považovat za právní jednání, na základě něhož by se stal navrhovatel právním nástupcem společnosti SPOLANA a.s., neboť žádné ujednání předmětné smlouvy nesměruje k tomu, že by se navrhovatel měl stát právním nástupcem společnosti SPOLANA a.s. Stejně tak nelze odhlédnout od skutečnosti, že z jednání společnosti SPOLANA a.s. je zcela zjevné, že rozhodně neměla zájem v důsledku uzavření nájemní smlouvy o integrované povolení „přijít“ (pozbýt je) a tedy v tomto smyslu, jak se snaží dovodit navrhovatel, učinit navrhovatele svým právním nástupcem. Tento fakt je seznatelný z toho, že jmenovaná společnost odstoupila od nájemní smlouvy, kdy v tomto odstoupení navrhovatele současně vyzvala, aby tento jeho oznámení o změně provozovatele u příslušného správního orgánu neprodleně stáhl, neboť je v důsledku něj vystavena riziku vzniku škody (viz bod 63. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Obdobným způsobem pak společnost SPOLANA a.s. reagovala i na žádost zadavatele ze dne 28. 6. 2017 (viz bod 62. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tedy zřejmé, že společnost SPOLANA a.s. nechtěla, aby integrované povolení přešlo na navrhovatele, resp. nemínila se tohoto integrovaného povolení ve prospěch navrhovatele vzdát.
90. Vychází-li tedy Úřad při svých úvahách z ustanovení § 17 zákona o integrované prevenci, že jednou z podmínek přechodu integrovaného povolení je podmínka právního nástupnictví je možno výše uvedené doplnit i tak, že právního nástupce je potřeba vnímat jako fyzickou nebo právnickou osobu, na kterou přešla práva a povinnosti spojené s provozem zařízení, vyplývající z integrovaného povolení, a stala se tak pro něj závaznými. Dle názoru Úřadu tak

může k přechodu integrovaného povolení docházet i na základě právního jednání, např. smlouvou o prodeji podniku, přeměnou obchodních společností apod. nebo na základě právní události např. zánik provozovatele s právním nástupcem. V daném případě však k takové situaci dle názoru Úřadu nedošlo. Úřad připouští, že by příp. bylo za určitých podmínek možno připustit, že o právním nástupnictví by bylo lze uvažovat i v případě smlouvy o nájmu podniku, avšak nikoliv na základě nájemní smlouvy na nájem skládky, která byla uzavřena mezi navrhovatelem a společností SPOLANA a.s., neboť předmětnou smlouvou společnost SPOLANA a.s. přenechala navrhovateli k užívání část zařízení, na něž se vztahuje integrované povolení, avšak z žádného ustanovení dané nájemní smlouvy nevyplývá, že by navrhovatel jakkoliv nad rámec uvedeného vstupoval do práv a povinností společnosti SPOLANA a.s. a dostával se tak do pozice jejího právního nástupce. Nelze přehlédnout, že i samotný provoz skládky, tzn. věcně vymezená část zařízení, kterou navrhovatel získal na základě předmětné smlouvy do nájmu, má být provozována v souladu s oprávněními, popř. rozhodnutími, které budou svědčit navrhovateli; tedy z dané smlouvy nevyplývá, že by společnost SPOLANA a.s. jakkoliv chtěla pozbýt svých oprávnění ve prospěch navrhovatele, krom toho, že mu k užívání přenechala část skládky (zařízení) a navrhovatel v kontextu této skutečnosti je oprávněn činit úkony k jejímu provozování. Úřad má tedy za to, že navrhovatel se v daném případě vůbec nedostal do pozice právního nástupce, aby tak byla splněna jedna z podmínek, které jsou obsaženy v § 17 zákona o integrované prevenci. Úřad však ve zde posuzované věci shledává i další důvody, pro které nelze dát za pravdu navrhovateli, že by řádně v rámci veřejné zakázky kvalifikaci prokázal a disponoval tak integrovaným povolením na provoz skládky.

91. Jak již bylo konstatováno výše, dle názoru Úřadu se integrované povolení vztahuje (pokrývá) na všechna zařízení, čili technické jednotky, pro něž bylo vydáno. Úřad v rámci této své úvahy vychází i z předloženého sdělení zaměstnankyně Krajského úřadu Středočeského kraje, které zadavatel učinil přílohou svého vyjádření ze dne 24. 8. 2017 (viz body 28. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a stejně tak předloženého sdělení vedoucího oddělení IPPC a IRZ, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence Ministerstva životního prostředí, které bylo předloženo zadavatelem přípisem ze dne 13. 9. 2017, jež je součástí předmětného správního spisu, a které obsahuje obdobné závěry jako výše uvedené sdělení zaměstnankyně Krajského úřadu Středočeského kraje. Pokud tedy má dojít k aktivaci ustanovení § 17 zákona o integrované prevenci, pak by mělo dle názoru Úřadu dojít k přechodu integrovaného povolení jako celku, tzn. celého předmětu integrovaného povolení. Jestliže se výše Úřad odkazoval na sdělení zaměstnankyně Krajského úřadu Středočeského kraje, v tomto je dokonce výslovně uvedeno, že „(...)nemůže se v případě změny provozovatele u části zařízení uplatnit § 17 zákona o integrované prevenci (...)“. Obdobně i výše uváděné sdělení Ministerstva životního prostředí (bližší viz např. citace v bodu 96. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
92. Ve světle výše uvedeného se Úřad tedy pro rozhodnutí věci v dalším zabýval komparací integrovaného povolení vydaného společnosti SPOLANA a.s. a předmětu nájemní smlouvy, od níž právě navrhovatel odvozuje přechod integrovaného povolení na jeho osobu, přičemž zjistil následující.
93. Jak je zřejmé z integrovaného povolení, které bylo vydáno Krajským úřadem Středočeského kraje společnosti SPOLANA a.s. dne 11. 9. 2007, pro předmětné zařízení, toto zahrnuje

následující s ním přímo spojené činnosti, a to spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW a zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji o kapacitě větší než 10 tun denně. Úřad uvádí, že v prvně uvedené kategorii označené 1.1 jsou 3 kotle, a sice Kotel K4 (parní kotel), Kotel K6 (granulační kotel) a Kotel K7 (granulační kotel). V druhé z výše specifikovaných činností uvedené v kategorii 5.1 je pak skládka toxického odpadu nacházející se v katastrálním území obce Tišice. Lze tedy shrnout, že integrované povolení vydané společnosti SPOLANA a.s. „zahrnuje“ jednak skládku odpadu, a současně 3 kotle, přičemž zařízení se nachází na pozemcích parc. č. 501, 1542, 355/7, 393, 394, a 395 (viz bod 57. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z nájemní smlouvy vyplývá, že její předmět spočívá v pronájmu skládky nacházející se na pozemcích parc. č. 355/7, 393, 394 a 395 v katastrálním území obce Tišice (viz bod 58. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Jedná se tedy o identickou skládku, která spadá do zařízení, pro které bylo společnosti SPOLANA a.s. vydáno integrované povolení. Úřad současně podotýká, že předmětem nájemní smlouvy je výlučně pronájem předmětné skládky a to v rozsahu výše specifikovaných pozemků, a nikoliv již pronájem 3 shora specifikovaných kotlů, kdy ani navrhovatel netvrdí, že by předmětem nájemní smlouvy měl snad být i pronájem těchto kotlů, tedy pronájem všeho, na co se vztahuje integrované povolení vydané provozovateli - společnosti SPOLANA a.s. Úřad tudíž na základě prostého srovnání dovozuje, že předmět nájemní smlouvy je užší než předmět integrovaného povolení, jelikož tento zcela evidentně nezahrnuje určité části zařízení, pro něž bylo integrované povolení společnosti SPOLANA a.s. vydáno, a to Kotel K4 (parní kotel), Kotel K6 (granulační kotel) a Kotel K7 (granulační kotel).

94. Jak bylo již blíže popsáno v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad má za to, že k tomu, aby se uplatnil § 17 zákona o integrované prevenci, mělo by dojít k přechodu integrovaného povolení na právního nástupce jako celku (obdobně viz výše zmiňované vyjádření zaměstnankyně Krajského úřadu Středočeského kraje a zaměstnance Ministerstva životního prostředí), stejně tak z důvodové zprávy k zákonu o integrované prevenci vyplývá, že pro případ přechodu nebo převodu práv a povinností z integrovaného povolení se vychází z principu, že integrované povolení se váže na zařízení, nikoliv na osobu provozovatele. I z této formulace je dle názoru Úřadu nutno shledat vazbu na konkrétní zařízení (rozuměj zařízení jako celek tak, jak bylo definováno v integrovaném povolení), ke kterému se předmětné integrované povolení váže, kdy je možno na tomto místě akcentovat, že v rozhodnutí o integrovaném povolení (vč. jeho změn) je zařízení označeno jako „Energetika a skládka toxického odpadu (STO) Spolana a.s. Neratovice“, přičemž zařízení (jako celek) je umístěno na pozemcích parc. č. 501, 1542, 355/7, 393, 394, a 395 v k.ú. Libiš, Tišice. K výše uvedenému přechodu tak nedojde tehdy, pokud z právního předchůdce přejdou na právního nástupce oprávnění a povinnosti vážící se pouze k určité výseči předmětu integrovaného povolení, tj. toliko ve vztahu k určitým částem zařízení (tedy nikoliv k zařízení jako celku), k nimž bylo integrované povolení právnímu předchůdci vydáno. S odkazem na výše uvedené se proto Úřad neztotožňuje ani s argumentem navrhovatele, že na něj v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy přešlo v souladu s § 17 zákona o integrované prevenci integrované povolení (či snad jeho část) ze společnosti SPOLANA a.s., a to právě i z nyní popsaného důvodu.
95. Úřad má za to, že ačkoliv v čl. 1.2. nájemní smlouvy bylo ujednáno, že účelem pronájmu shora specifikované skládky je její provoz, neznamená to, že tímto společnost SPOLANA a.s.

bez dalšího „pozbyla“ integrované povolení (popř. že by jej pozbyla v části, na kterou je uzavřena nájemní smlouva) ve prospěch navrhovatele, a že toto integrované povolení jako celek (popř. jeho část) přešlo na navrhovatele. Skutečnost, že byl navrhovatel na základě nájemní smlouvy oprávněn příp. předmětnou skládku provozovat v rámci výkonu jeho činností souvisejících s předměty jeho podnikání tak, jak jsou zapsány v živnostenském rejstříku, popř. v souladu s rozhodnutími která byla a/nebo budou navrhovateli vydána příslušnými správními orgány (viz čl. 1.2. nájemní smlouvy), nemůže dle přesvědčení Úřadu vést k závěru, že došlo k „automatickému“ přechodu integrovaného povolení, tak, jak jej chápe ustanovení § 17 zákona o integrované prevenci, tzn. pouze na základě jakési oznamovací povinnosti vymezené v citovaném ustanovení zákona o integrované prevenci, neboť oznamovací povinnost má tyto účinky pouze za předpokladu, že jí předcházejí zákonem o integrované prevenci předvídané právní okolnosti, které dle Úřadu v daném případě nenastaly. Z pohledu Úřadu i navzdory uzavření nájemní smlouvy nespovídá navrhovateli v zadávacím řízení předložené integrované povolení, a to i přestože integrované povolení se v případě přechodu ve smyslu § 17 zákona o integrované prevenci váže na zařízení a nikoliv na osobu provozovatele, neboť na navrhovatele nepřešlo provozování zařízení, pro něž bylo integrované povolení vydáno.

96. Obdobně lze tedy ještě nad rámec již uvedeného opětovně akcentovat již zmiňované sdělení příslušné osoby z Ministerstva životního prostředí, které zadavatel učinil přílohou jeho podání ze dne 13. 9. 2017 a jež tvoří součást příslušného spisového materiálu, ve kterém je výslovně uvedeno, že *„Pokud je tedy část zařízení, která je převáděna na nového provozovatele, sama o sobě zařízením v režimu zákona o integrované prevenci, musí pro ni nový provozovatel získat integrované povolení. Bez integrovaného povolení vydaného na jeho žádost nemůže oddělenou část původního zařízení provozovat.“* Předmětné materiály, byť nebyly opatřeny v průběhu správního řízení Úřadem, ale byly předloženy zadavatelem, což nicméně z pohledu Úřadu nijak nesnižuje jejich relevanci, potvrzují názor Úřadu, že pokud nedojde, zjednodušeně řečeno, na základě určitého právního titulu k přechodu integrovaného povolení jako celku, nelze hovořit o tom, že právní nástupce či kdokoliv jiný je nadán integrovaným povolením, čili neuplatní se § 17 zákona o integrované prevenci. Jelikož bylo Úřadem shora popsáno a dovozeno, že v nájemní smlouvě nebylo sjednáno, že navrhovatel by byl oprávněn provozovat zařízení jak celek, k němuž bylo společnosti SPOLANA a.s. vydáno integrované povolení, jelikož předmětná nájemní smlouva se evidentně minimálně netýkala výše konkretizovaných 3 kotlů, má Úřad za to, že nedošlo rovněž i z tohoto důvodu podle § 17 zákona o integrované prevenci k přechodu integrovaného povolení ze společnosti SPOLANA a.s. na navrhovatele.
97. Úřad v kontextu výše uvedeného zdůrazňuje, že nepřehlédl to, že navrhovatel zadavateli předložil oznámení o změně provozovatele zařízení na ukládání odpadů doručené Krajskému úřadu Středočeského kraje dne 10. 4. 2017 (viz bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí), nicméně zejména s ohledem na jednání a následná vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje je zcela nepochybné, že se jednalo o podání, které nevyvolalo žádné právní následky, neboť již samotná uzavřená nájemní smlouva, o kterou navrhovatel opírá přechod integrovaného povolení na jeho osobu, tyto účinky vyvolat nemohla. Být tedy navrhovatel v obecné rovině dostal oznamovací povinnosti ve smyslu § 17 zákona o integrované prevenci, v daném případě je nutno na toto jednání nahlížet jako na jednání, jež ničeho na posuzované věci nemění, neboť navrhovatel nebyl v pozici právního nástupce společnosti

SPOLANA a.s., na něhož by přecházela práva a povinnosti vyplývající z předmětného integrovaného povolení. Při svém závěru byl Úřad veden i obsahem sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje – tedy subjektu, který věcně a místně v této problematice příslušný – ze dne 22. 6. 2017, z něhož vyplývá, že provozovatelem inkriminované skládky je „stále“ společnost SPOLANA a.s., resp. že v tomto ohledu neprobíhají žádné změny stran integrovaného povolení vydaného jmenované společnosti v roce 2007 (viz bod 65. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Právě i tato skutečnost, že subjekt, do jehož gesce otázka daného integrovaného povolení, potažmo předmětná skládka, spadá, jednoznačně informuje o tom, jakému subjektu svědčí integrované povolení, a že není vedeno ani žádné řízení o změně provozovatele skládky, je pro Úřad, stejně tak pro zadavatele při rozhodování o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, velmi podstatná a dle názoru Úřadu se jedná o relevantní skutečnost, která rovněž musí být náležitě při řešení otázky, zda navrhovatel řádně kvalifikaci v požadovaném rozsahu prokázal, reflektována.

98. Úřad v dalším při posuzování daného případu nepřehlédl i to, že společnost SPOLANA a.s. odstoupila od uzavřené nájemní smlouvy, což je rovněž pro posouzení otázky splnění kvalifikace navrhovatelem podstatné a rovněž i zadavatel v samotném rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení tuto skutečnost akcentuje. Navrhovatel ve vztahu k otázce odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy uplatňuje argumentaci zejména v tom smyslu a tedy zastává názor, že toto odstoupení je neplatné (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a nemůže mít tedy dosah do zadávacího řízení a schopnosti navrhovatele prokázat kvalifikaci. Úřad však ani v tomto ohledu se s argumentací navrhovatele neztotožňuje a uvádí následující.
99. Jak bylo Úřadem již blíže popsáno v bodě 81. odůvodnění tohoto rozhodnutí, kvalifikací se rozumí způsobilost dodavatele realizovat konkrétní veřejnou zakázku. Smyslem požadavků na kvalifikaci je tak ověřit, že příslušný dodavatel je nadán potřebnými kapacitami (personálními a materiálními), což bude skýtat záruku, že bude schopen veřejnou zakázku po jejím přidělení v praxi úspěšně, tzn. v odpovídající kvalitě, splnit. Úřad v dalším konstatuje, že šetřená veřejná zakázka je zadavatelem zadávána v užším řízení. Jedná se o druh zadávacího řízení, které se, při určitém zjednodušení věci, vnitřně rozpadá do dvou relativně samostatných fází. První fáze užšího řízení slouží k prokazování kvalifikace. Tato první fáze tedy, zjednodušeně řečeno, slouží k vyeliminování těch zájemců o veřejnou zakázku, jež nesplňují kvalifikační předpoklady pro její řádné plnění. Zadavatel má povinnost náležitě posoudit, zda příslušný zájemce kvalifikaci zcela splňuje či nikoliv. Ke konstatování, že tento zájemce kvalifikační předpoklady splnil, a že zde tedy nevzniká povinnost vyloučit jej ze zadávacího řízení postupem podle § 60 odst. 1 zákona, musí mít zadavatel najisto postaveno, že tomu tak reálně je, tzn. zadavatel nemůže mít pochybnosti o prokázání splnění kvalifikace tímto zájemcem. Zákon je de facto koncipován tak, že je to zájemce (popř. uchazeč), kdo je povinen prokázat, že kvalifikovaným je; i za situace, že by reálně kvalifikován byl, avšak v zadávacím řízení tuto skutečnost řádně neprokázal, je nutno na takového zájemce (uchazeče) v konkrétním zadávacím řízení, hledět jako na nekvalifikovaného, resp. takového, který kvalifikaci neprokázal. V šetřeném případě se zadavatel v rámci posuzování kvalifikace navrhovatele obrátil dopisem ze dne 14. 6. 2017 na společnost SPOLANA a.s., přičemž ji požádal o sdělení konkrétních informací. Jmenovaná společnost zadavateli v její odpovědi ze dne 27. 6. 2017 mj. sdělila, že odstoupila od nájemní smlouvy, což zdůvodnila konkrétními skutečnostmi (viz body 61. a 62. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z pohledu

Úřadu tak zadavatel tímto získal jasnou informaci, že společnost SPOLANA a.s. projevila svoji vůli nebýt nájemní smlouvou vázána. Tato informace byla přitom dle přesvědčení Úřadu způsobilá vyvolat v zadavateli pochybnosti o prokázání splnění kvalifikace navrhovatelem. Je tomu tak proto, že mj. od nájemní smlouvy navrhovatel odvozoval, resp. zadavatel posuzoval, prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona spočívajícího v disponování se skládkou s příslušnými parametry. Dispozice s touto skládkou je přitom zcela jistě z hlediska realizace šetřené veřejné zakázky podstatná, tj. bez této skládky není možné její předmět úspěšně splnit. Odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy tak v zadavateli jednoznačně mohlo vzbudit obavy v tom smyslu, že nemohl s určitostí vědět, zda bude navrhovatel oprávněn s předmětnou skládkou disponovat, tj. využívat ji, a zda tak vůbec bude moci splnit předmět veřejné zakázky. K tomu Úřad dodává, že z hlediska vzniku těchto pochybností není podstatné, zda odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy bylo učiněno v souladu s právními předpisy či nikoliv. K zodpovězení této otázky a učinění relevantního závěru Úřad ostatně ani není kompetentní, jelikož mu v tomto není dána věcná příslušnost. Do kompetence Úřadu naopak spadá rozhodování o tom, zda zadavatel v zadávacím řízení na konkrétní veřejnou zakázku dodržel postupy stanovené zákonem, tj. mimo jiné i postup týkající se řádného posouzení kvalifikace příslušným dodavatelem. Jak bylo uvedeno již výše, pro učinění závěru, že konkrétní dodavatel splnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu, nemůže mít zadavatel o tomto sebemenší pochybnosti, tzn. musí mít tento fakt postaven najisto. Zadavatel v daném případě měl pochybnosti o prokázání předmětného technického kvalifikačního předpokladu navrhovatelem. O pochybnostech zadavatele ohledně prokázání kvalifikace navrhovatelem jednoznačně svědčí úkony zadavatele v průběhu zadávacího řízení. Zadavatel jednak obdržel vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, ve kterém je jednoznačně uvedeno, že *„platným provozovatelem skládky toxického odpadu je společnost SPOLANA a.s. a žádná změna integrovaného povolení či přechod integrovaného povolení na jinou právnickou osobu, týkající se uvedeného zařízení, na krajském úřadě, odboru životního prostředí a zemědělství, neprobíhá“* a rovněž obdržel zadavatel jednoznačný postoj společnosti SPOLANA a.s., která již nadále není ochotna poskytnout jakoukoliv součinnost navrhovateli, aby tento mohl řádně prokázat zadavatelem stanovené požadavky na kvalifikaci, potažmo následně případně řádně plnit předmět veřejné zakázky v intencích podmínek stanovených zadavatelem. Jestliže se zadavatel ve zde projednávané věci v průběhu posuzování kvalifikace navrhovatele od společnosti SPOLANA a.s. dozvěděl, že tato odstoupila od nájemní smlouvy, přičemž daná nájemní smlouva představovala z hlediska prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona navrhovatelem zásadní dokument a současně zadavatel obdržel od příslušného krajského úřadu sdělení, že integrované povolení na provozování skládky svědčí společnosti SPOLANA a.s., nebylo lze po zadavateli legitimně požadovat, aby považoval předmětný technický kvalifikační předpoklad navrhovatele za prokázány. Odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy tak z pohledu Úřadu představovalo pro zadavatele další nezanedbatelnou indicii, která jej vedla k legitimnímu závěru, že navrhovatel kvalifikaci nesplnil, a že tedy musí být na základě § 60 odst. 1 zákona vyloučen z další účasti v posuzovaném zadávacím řízení.

100. Úřad se na tomto místě pro úplnost vyjadřuje k argumentaci navrhovatele, že na základě nájemní smlouvy získává nájemce výlučné právo k předmětu nájmu, přičemž nájemní smlouva zahrnuje předmět nájmu jako celek, tj. vztahuje se na integrované povolení vydané

pro předmět nájmu (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad opětovně akcentuje, že v důsledku nájemní smlouvy nepřešlo integrované povolení ze společnosti SPOLANA a.s. na navrhovatele. Současně nedošlo ani k žádnému „vydání integrovaného povolení pro předmět nájmu“, jak navrhovatel tvrdí. Integrované povolení svědčící společnosti SPOLANA a.s. bylo totiž příslušným krajským úřadem vydáno pro v něm specifikované zařízení, skládající se z předmětné skládky a provozování dalších 3 kotlů. Pokud snad bylo tímto tvrzením navrhovatele myšleno, že v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy došlo k „okleštění“ integrovaného povolení a toto pak v části týkající se provozu dané skládky přešlo na navrhovatele, pak toto tvrzení s ohledem na výše předestřené argumentaci Úřadu nelze přijmout. Úřad nijak nepopírá argument navrhovatele, že uzavřením konkrétní nájemní smlouvy pronajímatel zásadně ztrácí oprávnění předmět nájmu užívat, kdy toto oprávnění po dobu trvání nájemní smlouvy náleží nájemci. Právě řečené však rozhodně nevede k tomu, že by od uzavření nájemní smlouvy bylo lze oprávněně, tj. odkazem na § 17 zákona o integrované prevenci, dovozovat, že by byl navrhovatel nadán integrovaným povolením vydaným společností SPOLANA a.s. a byl tedy tímto schopen kvalifikaci v zadavatelem požadovaném rozsahu prokázat.

101. Pokud jde o argumentaci navrhovatele, jejímž obsahem je tvrzení, že rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z další účasti v šetřeném zadávacím řízení je netransparentní, neboť zadavatel jeho součástí učinil pouze část sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje, z něhož při tomto rozhodnutí vycházel, a dále v důsledku toho, že zadavatel jeho součástí neučinil sdělení společnosti SPOLANA a.s. (viz body 15. a 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak Úřad konstatuje následující. Úřad podrobil předmětné rozhodnutí přezkumu, přičemž nedospěl k závěru, že by trpělo netransparentností. Zadavatel součástí tohoto rozhodnutí učinil klíčovou pasáž sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 22. 6. 2017, jež z pohledu Úřadu obsahuje všechny relevantní informace, tj. zadavatel navrhovateli tímto nic „nezamlčel“. Pokud navrhovatel namítá, že zadavatel součástí rozhodnutí o jeho vyloučení neučinil sdělení společnosti SPOLANA a.s., kdy na toto sdělení pouze odkázal, pak Úřad z dokumentace o posuzované veřejné zakázce zjistil, že toto sdělení obsahuje ve své podstatě identické informace jako odstoupení společnosti SPOLANA a.s. od nájemní smlouvy (srov. body 62. a 63. odůvodnění tohoto rozhodnutí), čili informace, jimiž navrhovatel již disponoval právě na základě předmětného odstoupení. Úřad tedy nemá za to, že výše specifikované dokumenty, které zadavatel neučinil součástí svého rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení „v plném rozsahu“, což je mu navrhovatelem vytýkáno, by mohly nějak „dramaticky“ změnit argumentaci navrhovatele vznesenou v jím uplatněných námitkách, resp. návrhu, potažmo že by jejich „neuvezení“ mohlo mít vliv na rozhodnutí Úřadu. Úřad proto shora popsany argument navrhovatele odmítá. Lze přitom doplnit, že vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení nebylo „nahodilým“ krokem zadavatele. Zadavatel totiž před tímto vyloučením navrhovateli na základě § 59 odst. 4 zákona navrhovateli umožnil, aby mu předložil další informace a podklady, z nichž by bylo zřejmé, že disponuje platným souhlasem krajského úřadu, popř. platným integrovaným povolením k provozování skládky s potřebnými parametry. Současně si zadavatel u Krajského úřadu Středočeského kraje a u společnosti SPOLANA a.s. paralelně ověřoval, zda jsou navrhovatelem předložené integrované povolení „znějící“ na společnost SPOLANA a.s., v návaznosti na nájemní smlouvu, způsobilá prokázat splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona. Výše uvedený postup zadavatele je tak

možno hodnotit jako vhodný a podporující transparentnost jeho počínání při vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.

102. Úřad uvádí, že navrhovatel byl zadavatelem z účasti v zadávacím řízení vyloučen postupem podle § 60 odst. 1 zákona, neboť nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu. Důvodem, pro nějž byl navrhovatel vyloučen, bylo, že neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, jelikož nepředložil platný souhlas krajského úřadu vydaný podle § 14 zákona o odpadech, popř. platné integrované povolení, že disponuje zařízením k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů vzniklých v rámci plnění veřejné zakázky, kdy toto zařízení muselo mít disponibilní kapacitu min. 90 000 t/rok, kterýžto technický kvalifikační předpoklad byl stanoven v čl. 7. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“, konkrétně v bodu 4) odst. 7.1., kvalifikační dokumentace. Jak bylo přitom Úřadem postaveno najisto shora, žádný z dokladů předložených navrhovatelem v žádosti o účast, jimiž prokazoval splnění shora specifikovaného technického kvalifikačního předpokladu, stejně tak ani žádný z dokumentů, jež navrhovatel zadavatel předložil v návaznosti na jeho žádost podle § 59 odst. 4 zákona, nelze pokládat za platný souhlas krajského úřadu, popř. za platné integrované povolení, jenž by se týkal osoby navrhovatele a který by dokládal, že navrhovatel je oprávněn disponovat výše uvedeným zařízením (skládkou). Úřadem bylo současně dovozeno, že v důsledku uzavření nájemní smlouvy nepřešlo na navrhovatele integrované povolení, jež bylo vydáno společnosti SPOLANA a.s., jak navrhovatel tvrdí (v podrobnostech viz výše), stejně tak i z úkonů společnosti SPOLANA a.s. nemohl mít zadavatel na jisto postaveno, a navrhovatel tedy v souladu se zákonem neprokázal, splnění kvalifikace. Nelze tedy konstatovat jinak, než že navrhovatel neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, který byl stanoven ve výše citované pasáži kvalifikační dokumentace. Podle § 60 odst. 1 zákona platí, že dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu nebo nesplní povinnost stanovenou v § 58 zákona, musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení. Zadavateli tak, s ohledem na výše řečené, vznikla povinnost navrhovatele vyloučit z další účasti v šetřeném zadávacím řízení. Úřad tudíž uvádí, že tím, že zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění kvalifikace, postupoval v souladu se zákonem.
103. Na základě všech výše uvedených skutečností a v souvislosti se všemi zjištěnými poznatky tudíž Úřad uzavírá, že v šetřeném případě neshledal u postupů zadavatele namítaných navrhovatelem důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona, a proto podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a návrh navrhovatele zamítl. Důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona nemohou být dány, neboť v posuzované věci nebyla uzavřena smlouva a nebyl logicky ani podán návrh na uložení zákazu plnění smlouvy dle § 114 odst. 2 zákona.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má

odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

1. JUDr. Petr Michal, Ph.D., advokát, Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4
2. SG Geotechnika a.s., Geologická 988/4, 152 00 Praha 5

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy